

Viens no 12 brīnumiem

Santa RAITA, tālr. 67886834

«Ne vienmēr tur, kur ir kāzas, ir arī īsta mīlestība – dažreiz tā ir tikai ilūzija,» saka Leļļu teātra aktrise Evita Klimavičiusa. Viņa ir Līgava Kristas Burānes izrādē pieaugušajiem *Kāzas. Stāsts par negaidītu mīlestību* Mārtiņa Eihe režijā.

Kā pie latviešiem

Lai arī šobrīd arvien biežāk jauni cilvēki izvēlas dzīvot civillaulībā, daļā Latvijas sabiedrības kāzas joprojām ieņem ļoti svarīgu vietu, un Leļļu teātra jaunajā kāzu nakts mistērijā, kas veidota īpaši pieaugušajiem, tiek pētīts, kādu un cik nozīmīgu. Kam šis akts ir svarīgāks – tiem, kas precas, vai tiem, kas ieradusies uz šīm kāzām.

Izrādes dramatisks materiāls veidots, balstoties uz informāciju, kas iegūta dzimtsarakstu nodaļās, pie profesionāliem kāzu vadītājiem un muzikantiem, un, kā atklāj Līgavas lomas atveidotāja Evita Klimavičiusa, šajā jauniestudējumā ir viss kā pie latviešiem: tās ir kārtīgas kāzas ar muzikantiem, bučošanu, līgavas pazūšanu un atrašanos, kaušanu, izlīgšanu, nāvi un piedzimšanu. *Kāzas* notiek starp šiem teātra jaunajiem aktieriem – Evitu Klimavičiusu, Baibu Geķi, Danu Lāci, Valdi Vanagu, Edgaru Kaufeldu un Miķeli Zideļūnu. Bet kurš dabū kuru, uzzināsi, tikai piedaloties šajās kāzās.

Laimīgā – viņa precas

Evita Klimavičiusa atklāj šā iestudējuma priekšvēsturi: tikko ienākuši teātrī, Leļļu teātra jaunie aktieri jau zināja, ka viņi gribētu sevi redzēt ne tikai režisoru piedāvātajās lomās, bet arī uztaisīt «kaut ko no sevis». «Sākotnēji Danai Lācei bija ideja uztaisīt izrādi par divpadsmit brīnumiem, kas notiek cilvēka dzīvē, kur viens no brīnumiem ir kāzas. Taču, kad sākām domāt, kas varētu būt būtiskākais, ko parādīt no kāzām, sapratām, ka no tām varētu sanākt vesela izrāde. Un tā no mūsu divpadsmit brīnumiem viens jau ir piedzīvots un tas ieguvus izrādes apveidus,» Evita priecīgi stāsta. Viņa atminas, cik viegli šis brīnums noticis – teātra vadība uzreiz bijusi pretimnākoša, Mārtiņš Eihe uzreiz piekritis to režisēt, arī kostīmu māksliniecei Kristīnei Vitolai bijis skaidrs, kas kāzniekiem jāvelk mugurā. Aktieri vien nodomājuši: nu kā tā var būt, ka visas kārtis tik viegli saliekas?

«Sapņi, protams, vienmēr ir grandiozāki un krāsaināki, un teātra grūtās finansiālās situācijas dēļ kaut ko vajadzēja noapaļot un *apcirpt*, taču kopumā ideja ir saglabāta,» saka Evita un atklāj, ka stāsts, protams, ir par mīlestību. Dažādās tās izpausmēs. Par mīlestību pret otru cilvēku, par mīlestību pret savu dzimto zemi, arī par nenotikušu mīlestību. «It kā jau mana Līgava ir tā laimīgā –

viņa precas. Taču izrādās, ka ne vienmēr tur, kur ir kāzas, ir arī īsta mīlestība. Dažreiz tā ir tikai ilūzija. Un ne vienmēr tās pompozās kāzas, kur ir tūkstoties viesu, kur ir baloži un salūts, beidzas laimīgi – jo tas nav mīlestības mērs,» pārliecināta ir jaunā aktrise.

Martai putniņa loma

Leļļu teātra šā pavasara jauniestudējums *Kāzas. Stāsts par negaidītu mīlestību* ir Evitas jau otrās kāzas. Pirmās bija pirms sešiem gadiem – 2004. gada 17. aprīlī. «Manās istajās kāzās bija maz viesu, baložu nebija un salūta arī nebija. Bet kāzas notika pilnīgi,» Evita pasmaida un atklāj, ka viņas istajās kāzās bija īsta mīlestība un šīs mīlestības rezultātā viņa jau divarpus gadus ir mamma burvīgai mazulītei Martai.

«Pagājušonedēļ bērnudārzā bija Māmiņu dienas pasākums, un tas bija tik aizkustinoši, kā mans bērns tēloja putniņu! Likās, ka vēl nupat bija man uz rokām, bet nu jau pati ir aktrise...»

Pēc bērna piedzimšanas Evita agri atgriezās teātrī – precīzi pēc deviņiem mēnešiem. «Es neticu, ka kāda aktrise varētu nosēdēt mājās ar bērnu trīs gadus,» viņa saka un tad secina, ka mājās pavadītais laiks tomēr bijis ļoti pilnvērtīgs. «Es tik daudz izlasījusi nebiju sava mūža laikā! Tik daudz filmu šai laikā noskatījos, tik daudz jaunas informācijas sasmēlos! Turklāt diendienā varēju vērot, kā aug mans bērns. Un bērns ir mana

SIRDS VAIRĀK IETRĪSAS. Evita Klimavičiusa: «Ļoti daudzi domā, ka Leļļu teātrī tiek spēlētas tikai bērnu izrādes. Taču patiesībā Leļļu teātris tikpat spilgti risina arī pieaugušo problēmas, un nereti šīs izrādes pieaugušajiem dod vēl dziļāku aizkustinājumu un sirds pat vairāk ietrīsas nekā kādā dramatiskā teātra izrādē»

Evita KLIMAVIČIUSA

- **Leļļu teātra aktrise**
- Dzimusi 1980. gada 14. aprīlī Bauskā
- **Izglītība:** Mīlas vidusskola; Latvijas kultūras skola; Kultūras akadēmijas Ekkrāna un teātra mākslas nodaļas dramatiskā un leļļu teātra aktierkurss (2005)
- Vienu gadu mācījies kultūras menedžmentu Liepājas Pedagoģiskajā augstskolā
- **Leļļu teātrī spēlē izrādēs:** *Gudrais zobīņš* (Māsiņa), *Lapsēna Blēža ziemas prieki* (Zaķēns), *Skroderdienas Silmačos* (Ievīna), *Buratino piedzīvojumi* (Malvīne), *Baltais prieks* (Rūķis), *Jūties droši!* (Meitene, Gāze, Uguns), *Karmena. Versija* (Karmena), *Mauglis* (Hiēna Tabakījs); lomas izrādēs *Nāc pie puikām!* un *Brīnumstabilite*
- Precējusies (2004).
- **Meitiņai Martai ir divarpus gadiņi**

Foto: Andrejs STROKINS, /64

nākotne, viņam vienmēr būšu vajadzīga.»

Evita negribētu domāt, ka teātrim viņa nebūs vajadzīga, taču aktrise lieliski saprot, ka dzīve mēdz ieviest dažādas korekcijas, ka dzīvē viss var mainīties.

Neizdveš ne skaņas

Kāzas. Stāsts par negaidītu mīlestību ir pirmā izrāde, kurā Evitai ir loma pēc atgriešanās Leļļu teātrī. Ja neskaita tās dažas, kurās viņai īsā brīdī nācies *ielēkt*. Taču ar to šī sezona vēl nebeidzas – plānots, ka šopavasara teātrī tiks sākts darbs arī pie H. K. Andersena pasakas *Mazā nāriņa* iestudējuma, kura pirmizrāde varētu būt rudenī.

Evita saka, ka darba viņai pietiek. «Sākumā meitai bija auklīte, tad tikām dārziņā, lai gan šķita, ka to rindu izstāvēt ir nereāli. Ir, ir man ko darīt,» aktrise nesūdzas un piebilst, ka tūdaļ pēc mūsu sarunas būs jāskrien uz bērnudārzu pakal bērnam, ka mamma *loma* viņu patiesi ir ierāvusi istā vēveres ritenī. Taču Evita priecājas, ka viņai ir daudz palīgu, kas pieskata mazo – gan pašas, gan vīra mamma, gan teātra rekvizītores, ar kurām meita jau sadraudzējusies, gan kolēģe Dana Lāce, kas vienlaikus ir arī *Martai* s krustmāte. Un, protams, vislielākais palīgs un atbalsts, lai aktrise atkal varētu būt uz skatuves, ir viņas vīrs Māris.

Evita stāsta, ka Marta bieži tiek ņemta līdz uz teātri – gan uz mēģinājumiem, gan uz izrādēm. Viņa jau ir redzējusi gandrīz visas Leļļu teātra izrādes, turklāt viņa ļoti respektē mamma darbu un izrādes laikā rātni sež skatītāju zālē, neprasās pie mamma. Evita teic, ka pat kolēģi brīnās, cik prātīga ir mazā Martiņa. «Es savukārt brīnos, ka viņa spēj nosēdēt arī tajās izrādēs, kas domātas jau skolēniem – viņa tik uzmanīgi skatās un neizdveš ne skaņas.»

Visu atsver actiņas

Dzīvojot pa māju ar bērnu, Evita ļoti ilgojās atgriezties teātrī. «Aizejot uz teātri un redzot, piemēram, kā kolēģi gatavojas kādai jaunai pirmizrādei, es pilnīgi fiziski jutu, kā tas *vilnis* pārņem arī ma-

ni un man arī gribas būt kopā ar pārējiem. Ne mirkli nebija doma, ka vairs nevēlos atgriezties teātrī,» stāsta aktrise. Viņa gan atklāj, ka šādas domas ik pa laikam uznāk darba procesā: «Mēs visi esam *dzīvi*, un mums visiem emocijas ik pa laikam uzbanggo. Arī man uzņāk *meļnie*, kad liekas: neko nemāku, esmu netalantīga, nesmuka, nekāda... Brīžam liekas: mēs te raujamies, cīnāmies, bet vai kādam tas vispār ir vajadzīgs? Taču, kad atkal ierūgām zālē tās bērnu actiņas... tas visu atsver!»

Savukārt sezonas laikā sastrādāto nogurumu Evitai vislabāk atsver vasara laukos un kāds bezrūpīgs ceļojums kopā ar ģimeni. Jā, kopā ar vīru un mazo meitiņu. Izrādās, Marta kopā ar vecākiem jau *puspasauli* esot apceļojusi. «Pagājušogad bijām Francijā un Itālijā, bet kurp dosimies šovasar, vēl neesam izlēmuši – parasti tas notiek ļoti spontāni,» stāsta Evita.

Pussoli tuvāk sapņim

Ļoti spontāni aktrise savulaik ieminējās, ka gribētu iemācīties dejot flamenko. Pirms vairākiem gadiem viņa Vācijā redzēja flamenko priekšnesumu, no kura nespēja atraut acis – jo no deļotājas burtiski starojusi *dzīves garša*: gan prieks un mīlestība, gan sāpes un ciešanas. Evita skatījās uz viņu un domāja: «Es arī tā gribētu...»

Par to, ka domas un sapņi materializējas, aktrise pārliecinājas jau šopavasara, kad kopā ar kolēģiem izdevās realizēt vienu no 12 brīnumiem – iestudēt izrādi *Kāzas. Stāsts par negaidītu mīlestību*. Un nu jau viņa ir pussolīti tuvāk arī flamenko mākslai. «Draugi dzimšanas dienā uzdāvināja flamenko nodarbību. Jau biju aizgājusi, man *nenormāli* patika! Tas ir tik fantastiski!» viņa no sirds priecājas un arī citiem iesaka vairāk sapņot. ■

VIEDOKLIS

Dana LĀCE,

Leļļu teātra aktrise:
– Evita ir meitene – lidotāja. Debesīs kā mīļos ciemos. Tā vien gribas atgriezties... Ar viņu esmu skatījusies, kā lidmašīnas paceļas. Evita ir *bilde* – Leļļu teātra Odrija Hepberna. Jāpiebilst, ar divgadīgu blondu bumbuli pie rokās. Viņu var pazīt pēc skaņas: ja ierodas teātrī ar mašīnu, tik skaļi pīpina iekšā laidējam, ka pat man mazā teātra otrā galā ausis krit ciet. Un tad pilnīgs pretstats: maziem soliņiem *klik, klik, klik* – līdz grimētavai. Bet nopietni... ja gadās krist, droši zinu, ka Evita noturēs – jo Leļļu teātra aktieriem ir stipras rokās.

